

16
през май 1867 година съ проектъ отъ 18 точки, за даване автономна българска църква на Дунавска България. Отъ 1866 година се забелязва и значително измѣнение на становището на Турция въ полза на българитѣ. Това се дължи, отъ една страна, на изострянето на отношенията между Цариградъ и Атина, поради гръцкитѣ националистически движения и възстанието въ о. Критъ и отъ друга — на вълненията въ България и раздвижването на българитѣ емигранти въ Ромъния. Въ Ромъния била образувана „свещена коалиция“ между българи и ромъни и първиятъ „централенъ български комитетъ“ (1866), а Раковски изпращалъ чети въ България и основалъ „Върховно народно българско тайно гражданско началство“ (1867). Въ единъ такъвъ буренъ и сѣдбоносенъ моментъ за българското племе е имало нужда отъ повече вестници за пропагандиране на българската кауза.

Единъ голѣмъ патриотъ и борецъ като Славейкова не е могълъ да остане въ историческата борба за духовни свободи на българското племе само съ „Гайда“, който презъ последната си годишнина дори взелъ видъ на поучително списание, и затова издалъ на 3 декемврий 1866 г. политически вестникъ — „Македония“. Той излиза шесть години (1866—1872), седмично, страници 4, форматъ 2^о. Презъ 1867 г. кратко време има и второ издание само за Цариградъ, което излиза три пѣти въ седмицата въ малъкъ форматъ. То съдържа само външни и вътрешни информации. Абонаментъ: за Турция 4 бѣли меджидиета, за чужбина — 5.

„Македония“ се заема да изпълни една много широка, трудна, но благородна задача: да отстоява българското либерално становище по църковния въпросъ предъ гърцитѣ и турското правителство, да разкрива замислитѣ, целитѣ и ролята на гръцкото духовенство по отношение на българитѣ, да спечели за българщината гръкоманитѣ, заблудени отъ гръцката пропаганда, да се грижи за подобренieto на училищното и читалищно дѣло, да насърдчава книжнината, изобщо да стане разсадникъ на българска мисль, български духъ, българска култура.

Всички тѣзи проблеми сѣ сложени на разискване въ своята цѣла ширина още отъ самото начало. Въ момента, когато се забелязва промѣна въ държането на гръцката патриаршия по църковния въпросъ, въ полза на българитѣ, „Македония“ помѣства статии на български и гръцки, очевидно съ цель да станатъ достояние на бълг. противници. Въ тѣхъ (нѣкои писани отъ Г. Нѣмцовъ — по-късно Доросто-Червенски митрополитъ Григорий) сѣ убедителни достовѣрни аргументи се доказватъ справедливитѣ искания на българитѣ да иматъ самостоятелна църква, тѣхното естествено право да назначаватъ българи за духовници въ българскитѣ епархии, несъстоятелниятъ стремежъ на гърцитѣ да